
**Lag
om ändring i luftfartslagen (1957:297);**

utfärdad den 9 juni 1994.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 11 kap. 2§ luftfartslagen (1957:297)² skall ha följande lydelse.

¹ Prop. 1993/94:195, bet. 1993/94:LU31, rskr. 1993/94:393.

² Lagen omtryckt 1986: 166.

SFS 1994:1015

Utkom från trycket
den 28 juni 1994

2 § Den som bärgar ett luftfartyg som har förolyckats eller befinner sig i nöd och alla som medverkar vid bärgningen har rätt till bärgarlön. Detsamma gäller vid bärgning av gods ombord på ett sådant fartyg eller av något som hör till fartyget eller godset. I fråga om bärgarlönen tillämpas bestämmelserna i 16kap. 2-4 §§ sjölagen (1994:1009). Den som i en sådan nödsituation räddar människor från fartyget eller medverkar vid deras räddning har också rätt till en del av bärgarlönen. De särskilda kostnader som någon i övrigt har haft för bevarandet av ett luftfartyg eller av gods skall också ersättas, om kostnaderna har varit nödvändiga.

Om gods eller något som hör till gods har bärgats eller bevarats, svarar ägaren inte personligen utan endast med det som har bärgats eller bevarats.

Den som deltar i en bärgning trots ett uttryckligt och befogat förbud av fartygets befälhavare, ägare eller innehavare har inte rätt till bärgarlön. Detsamma gäller i fråga om ersättning för kostnader för bevarande av fartyg och gods.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

MATS ODELL

Anders Iacobæus
(Kommunikationsdepartementet)